

KAMENA GORA, LJUBIŠNJA, VUČEVICA i JADOVNIK
Crna stena - 1496m, Dernjačište - 2238m, Vražić - 1456m, Kobilja glava - 1467m
17. - 20. april 2009.

17.04.2009.

Na put smo krenuli u 6 časova iz Skerlićeve ulice. Preko Zlatibora i Prijepolja stigli smo do sela Kamena Gora oko 14 časova. Posle kraćeg obilaska etno sela, do kojeg nas je odveo Simo, pošli smo na planiranu pešačku turu.

Tura Kamena Gora

Sa Kamene Gore (brdo Cijepci), na kome se nalazi stari bor, 1270m, krenuli smo blatnjavim šumskim putem jugoistočnim podnožjem planine. Putem koji većim delom vodi kroz četinarsku šumu sa samo dva veća proplanka stigli smo do podnožja najviše kote planine. Stazom smo skrenuli sa puta desno i izašli na najvišu kotu **Ravna gora (1496m)** koja je istovremeno i najviši vrh. Vrh je u šumi tako da nismo mogli imati nikakav pogled na okolne predele. Sa vrha smo ponovo sišli na šumski put i nastavili na sever do Jablanovice gde počinju veliki proplanci sa livadama i pašnjacima. Odavde smo na istoku mogli videti planine Zlatar i Jadovnik. Kasnije preko **M. Jablanovice (1375m)** sišli smo na glavni put Prijepolje - Pljevlja i ubrzo stigli do hotela na Jabuci. Smestili smo se u hladne i ne baš čiste paviljone.

Stari bor na Kamenoj gori

Vreme promenljivo oblačno, bez padavina. Dužina ture je oko 12km.

18.04.2009.

Planina Ljubišnja se nalazi zapadno od Pljevalja. Planina pripada delom Republici srpskoj. Zapadno od planine nalazi se kanjon Tare, a severoistočno dolina reke Čehotine.

Sa Jabuke smo krenuli ujutro, u 6 sati. Preko Pljevalja dolinom reke Čehotine došli smo do sela Gradac a odatle novim asfaltnim putem do rudarskog naselja Šula i još oko 2km dalje do ulaska u rudnik Šuplja Stijena, odakle smo počeli pešačku turu i uspon na Ljubišnju.

Tura Ljubišnja

Od rudnika **Šuplja Stijena (1125m)** oko 8 časova smo krenuli uzanim šumskim putem - prečicom do šireg šumskog puta što vodi ka planini. Put vodi do ispod prevoja a odatle strmijom šumskom stazom izašli smo na prevoj **Predo (1520m)** na kome se nalazi mali proplanak. Na prevoju su nas sustigla trojica momaka iz Šula i pridružili nam se dalje na usponu. Obišli smo vrh Vjetrenik i izašli na proplanak Košare zapadno od Golog Vjetrenika.

Kolibe na Ljubišnji

Zaobišli smo i Goli Vjetrenik i prešli preko **Vojinovca (1904m)**. Od Vojinovca smo išli ka vrhu po dobrom, tvrdom snijegu sa dosta koji nas spašavao od propadanja kroz granje borova krivulja i stigli, dosta lakše nego što smo očekivali, oko 14,30 na najviši vrh Ljubišnje - **Dernjačišta (2238m)**.

Ka vrhu Ljubišnje

Sa vrha nije bio dobar pogled na Durmitor

Pogled sa vrha na Durmitor

Maglič, kanjon Tare i ostale crnogorske planine ali su se povremeno ipak mogli videti pojedini vrhovi ili delovi masiva. U povrtaku smo išli delom istom stazom. U povratku svi izašli na **Goli Vjetrenik (1893m)**, a deo grupe i na vrh **Kobilja glava (1869m)** na Vjetreniku. Svi smo se ponovo okupili na prevoju Predo gde su prvopristigli već bili založili vatru. Sa prevoja smo se spustili niz dolinu pored potoka Ribnik do starog puta gde su došli kombiji po nas. Tada je počela da pada kiša i nismo nigde svraćali već smo se vratili na Jabuku.

Predah pored vatre

Vreme na početku ture slabo kišovito, kasnije promenljivo oblačno sa povremenim kratkim sunčanim intervalima, na kraju počela kiša. Dužina ture oko 22km, a uspona oko 1200m.

19.04.2009.

Planina Vučevica se nalazi istočno od Čajniča a severno od planine Kovač. Pripada krajnjem istočnom delu Republike srpske a jugoistočne padine dosežu do tromeđe između Srbije, Bosne i Crne Gore. Ovaj deo planine se naziva Stakorina.

Pošli smo u 7 časova. Preko Pljevalja i Boljanića putem za Čajniče i Goražde prešli smo preko graničnog prelaza Metaljka. Pošto se drugi granični prelaz nalazi niže u dolini u odnosu na Metaljku, došlo je do promene ture u odnosu na planiranu, pa smo krenuli iz Mostina na Janjini.

Tura Vučevica

Iz **Mostina (1011m)** krenuli smo putem uz reku Janjinu do njenoga vrela. Vrelo je ograđeno i na ogradi stoji tabla „minirano“. Nastavili smo još malo makadamskim putem sa koga smo skrenuli ka severu. Na jednom proplanku smo skrenuli putem ka SI umesto na sever pa smo kasnije ipak morali da se malo spuštamo do pravoga puta. Putevi šumski blatnjavi, a završni uspon uz strmu padinu kojom šumski radnici izvlače odsečena stabla. Na vrh **Vražić (1456m)** smo izašli, ali od pogleda ništa, kao i na Kamenoj gori - sve zaraslo u šumu. Sišli smo ponovo niz padinu ali malo zapadnije i niz uglavnom napuštene zaseoke sela Starončići, odakle se u daljini vidi Čajniče u dolini i...

Vučevica, pogled ka Čajniču

Crkva u Čajniču

Čajniče

... sišli na glavni put pored reke Janjine. Odatle smo prevozom otišli u Čajniče, gradić u kome niko od nas dosada nije bio. Prvo smo obišli crkvu u kojoj se nalazi ikona čudotvorne „Bogorodice čajničke“, poznate po mnogim isceljenjima i drugim čudesima. O istorijatu i ikoni ispričao nam je mladi sveštenik koji nas je sve darovao uskršnjim jajima, kratkom monografijom o ovom manastiru, a želeo je da nas daruje i osveštanom uljem, ali ga beše ponestalo, jer je za Uskrs mnogo ljudi došlo iz daleka na poklonjenje, po blagoslov i zbog ovog osveštanog ulja.

Po narodnom predanju ikona je jedna od tri slikarska dela Sv.jevanđeliste Luke. Od onih drugih, jedna je u Jerusalimu, a druga u Hilandaru. Odavno je donesena u manastir Banju kod Priboja na Limu. Prvobitno je boravila na dvoru Nemanjića, pa je car Uroš poklonio manastiru Banja posle dužeg bolovanja i srećnog izlečenja. Tu je bila do vremena kada su mošti Sv.Save odnešene iz Mileševe, kada su Turci u istom pohodu spalili i opljačkali manastir Banju. Neki seljak iz okoline Rudog posle čudnog javljanja Presvete Bogorodice u snu spasava ikonu iz vatre i preko Lima donosi je u Čajniče, gde je smeštena u Staru crkvu.

Zatim smo otišli do jedne kafane pored lepog potoka sa kaskadama. Iz Čajniča smo se vratili u Pljevlja gde se na kraju parka nalazi manastir Sv.Trojice sa prelepim i očuvanim freskama, i ribnjakom, u kome žive samo trojica monaha. Na Jabuku smo stigli predveče.

Manastir Svete Trojice

Vreme na početku ture delimično oblačno, kasnije na vrhu Vražić kratka kiša a u povratku sa sunčanim intervalima.

Dužina ture oko 14km.

20.04.2009.

Poslednji dan boravka po planinama oko tromeđe iskoristili smo za obilazak vodopada i slapova Sopotnice i jednu turu do Malog Jadovnika i silazak do manastira Mileševa. Na Sopotnici smo obišli slapove u donjem delu, glavni vodopad i gornje slapove u izvorišnom delu. Zatim smo otišli na doručak kod „Uče“ i vratili se do planinarskog doma odakle smo krenuli na pešačku turu.

Sopotnica ...

... vodopad

...slapovi

Tura Mali Jadovnik

Iz Sopotnice (990m) krenuli smo markiranom stazom što vodi na Jadovnik preko Šćepanice, a zatim preko šumovitog predela Ogoreljače stigli do raskršća puteva/1480m/ gde sa šumskog puta, što vodi na Jadovnik, skrećemo lijevo drugim putem što vodi za Milošev Do. Posle manjeg silaska penjemo se na brdo **Kobilja glava (1467m)**, a potom izlazimo na prostranu travnatu zaravan iznad zaseoka Gvozd. Dobar pogled na selo Milošev Do ka istoku, planinu Zlatar na severu, Četanicu- na kojoj se gnezde beloglavi supovi i ka jugoistoku - na severne padine Jadovnika. Odatle silazimo na stari put Prijepolje - Sjenica kod Kumrijine česme, pa preko sela Kačeva i Hisardžika silazimo do ispred srednjevekovnog utvrđenog grada Mileševac na steni iznad prevoja sa džamijom. Na tvrđavu je otišla samo manja grupa, a veći deo je nastavio putem do manastira Mileševa.

Grad Mileševac

Manastir Mileševa

Obišli smo manastir i u 16.30 krenuli nazad. Jedinu pauzu smo imali u kafani Durmitor kod Preljine. *Vreme promenljivo oblačno sa sunčanim intervalima. Dužina ture oko 14km.*

Ukupno prešli 62km, uspona savladano 2600m. Broj učesnika 28 i četiri člana iz Čačka na usponu na Ljubišnji.

U Beograd smo stigli oko 22,30.

